

PARODIAM
HORATIANAM
AD EPOD. II. BEATUS ILLE, &c:
VOTIS SECUNDIS

DÜSTERWALD PRÆTORIANIS

DIE 27. JAN. BIDUO POST FESTUM
S. APOST. PAULI
A. R. S. M. DCC. XXXIX.
FELICITER CELEBRATIS,
PRISTINI AFFECTUS

AC

SINCERITATIS MEMOR,
PANNONIOS INTER CYATHOS ET
BELLARIA,
INTERPOSUIT

I. Z. P. Q.
abler.

THORUNII

Impressit Job. Nicolai NOB. SENAT, & GYMN.
Typographus.

Eatus ille, qui procul jugalibus
Traducit ævum vinculis!
Ex aſſe liber, neminique obnoxius,
Deo ſibique pervacat.
Non ambit ille per pretium per & preces
Uxoreulam non ſtemmata
Prætendit, aut confida patrimonia,
Vultusque majorum crepat.
Non anxius Quirites ille convocat,
Vel magna prensat nomina,
Velint ad eſſe nuptiis opiparis,
Atque eſſe dapsiles ſimul.
Quanto tumultu lauta perſtrepit domus:
Lances aves Getulicæ,
Carnaria, perna, dama, perdices premunt:
Magnæque consurgunt ſtrues
Cupediarum, conditæ arcis in modum:
Pannonia dulce Massicum
Fundit, refundit, tota guttura proluit:
Aſt India promit ſaccarum:
Pisces sapidos ministrat alma Vistula,
Sed Brohna ſalmones parat:
Dapibus remotis læta buccina ac fides
Resonant, pedesque pruriunt
Choreas minantes: saltitant viragines,
Iuvenesque comti tripudiant.
Quid tum? perit ſi funditus substantia,
Cenſumque debita aggravant.
Majora ſupersunt: ſocrus imperiosior
Aures ſubinde vellicat,
Legesque dictat: Byſſinas uestes para,
Gangeticasque gemmulas:
Sint Gallicana reticula, ſit purpura,
Sit torques aureus meæ
Natæ, pyropis articuli resplendeant:
Generis memento & ſeculi.

Morbosa conjunx lacrymas addit suas,
Carum quoties caput dolet,
Uterumque sentit turgidum. morosior
Hoc tempore est uxorcula,
Planeque Iuno. Fac rubicunda prodeat
Soboles, repente hæc ejulat,
Pellitque somnum. variolis corpusculum
Maculatur atque pingitur.
Vermes molesti dentibus lactentia
Rodunt fodiuntque viscera.
Curre ad Galenum, pharmacisque mensulam
Stipa, ut nepoti parvulo
Cum sanitate vita, si diis placet,
Risusque conscius redeat.
Quid si maritæ filia rumpat Atropos?
Tum tota concidit domus,
Mens tota labat, ædiumque vastitas
Cladem minatur undique.
Nil obserata te juvare vascula,
Nil lumina Argi quiverint.
Mitte atrensem, exhaustet granaria:
Mitte ad macella Phyllida,
Iurabit, Edepol sumen & minutalis
Constant mihi tot nummulis:
Scombros, Cyprinos, & scaros attingere
Piscator obscenus vetat:
Sin derogas fidem, here, solus adi forum,
Liceare vel teruncio.
Perferre talia, quæso, quis potest pati,
Ni caudicem plane induat?
Veneris joci valete cum columbulis,
Nihil mihi commercii est
Cum nocte suavi, quæ diem insuavem ferat.
Ero beatus, undique
Si nil fatiget, nil animum remordeat,
Somnumque pellat palpebris.

Sic nuper altâ voce Misoparthenus
Clamabat, in festus satis
Tædis honestis. CONSULARIS hunc tamen
SPONSUS graviter redarguit:
Sis pace nostra ter beatus, ac tibi
Cælebs moriare perpetim.
Lita vacunæ, nil age, quo temet probes
Vixisse patriæ utilem.
Mens alia nobis, atque alia est necessitas.
Onusta curis Curia
Mentem fatigat, corporisque deterit
Vires subinde languidas.
Iucunda præmia sed molestiæ dabit
Utriusque fortunæ comes.
Hæc fida penatum custos, in partem juvans
Domum, maritum, & liberos,
Deterget atque emolliet quod asperum est,
Ut frons redeat serenior.
Blanda hæc marito verba cum basiis feret,
Et anxium solabitur.
Si fata faveant, surculus ab radicibus
Propullulabit masculus,
Nomenque patris ac famam, hoc superi date,
Ad usque mittet posteros.
Res magna, vitam posse liberis dare,
Per quos liceat reviviscere.
Faxitis eia, implete vota CONSULIS
Vestra, superi, faventia:
Ut consenescat conjugé cum juvencula,
Nil que turbet gaudia.

MEISNERIANA GLORIA ILLUSTRET DOMUM,
NOVISQUE CRESCAT AUCTIBUS
PER LÆTA GERMINA, PLURIMAS PROPAGINES
MAGNIS DATURA PARENTIBUS.

Hæc appreccatus jam mihi pergo vivere:
STAT IN PROPINQUO ÆTERNITAS.

